

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksiksi Euroopan valvontaviranomaisten perustamisesta annettujen asetusten ja eräiden muiden asetusten muuttamisesta sekä direktiiviksi rahoitusvälineiden markkinoista sekä vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annettujen direktiivien muuttamisesta (Euroopan finanssivalvontajärjestelmän tarkistus)

Perustuslain 96 §:n 2 momentin perusteella lähetetään eduskunnalle Euroopan komission 20 päivänä syyskuuta 2017 tekemät ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010, eurooppalaisista riskipääomarahastoista annetun asetuksen (EU) N:o 345/2013, eurooppalaisista yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista annetun asetuksen (EU) N:o 346/2013, rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen (EU) N:o 600/2014, eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista annetun asetuksen (EU) 2015/760, rahoitusvälineissä ja rahoitussovelluksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä annetun asetuksen (EU) 2016/1011 ja arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla ottamisen yhteydessä julkaistavasta esitteestä annetun asetuksen (EU) 2017/1129 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiiviin 2014/65/EU ja vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II) muuttamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1092/2010 muuttamisesta ja muutos vireillä olevaan ehdotukseen asetukseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta keskusvastapuolten toimilupamenettelyjen ja niihin osallistuvien viranomaisten sekä kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamista koskevien vaatimusten osalta sekä ehdotuksista laadittu muistio.

Helsingissä 2 päivänä marraskuuta 2017

Valtiovarainministeri Petteri Orpo

Finanssineuvos Pauli Kariniemi

VALTIOVARAINMINISTERIÖ

MUISTIO

EU/2017/1072; EU/2017/1464;
EU/2017/1470; EU/2017/1471;
EU/2017/1482

2.11.2017

**EHDOTUKSET EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSIKSI
EUROOPAN VALVONTAVIRANOMAISTEN PERUSTAMISESTA ANNETTUIJEN
ASETUSTEN JA ERÄIDEN MUIDEN ASETUSTEN MUUTTAMISESTA SEKÄ
DIREKTIIVIKSI RAHOITUSVÄLINEIDEN MARKKINOISTA SEKÄ VAKUUTUS- JA
JÄLLEENVAKUUTUSTOIMINNAN ALOITTAMISESTA JA HARJOITTAMISESTA
ANNETTUIJEN DIREKTIIVIEN MUUTTAMISESTA**

1 Yleistä

Komissio antoi 20 päivänä syyskuuta 2017 ehdotukset Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010, eurooppalaisista riskipääomarahastoista annetun asetuksen (EU) N:o 345/2013, eurooppalaisista yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista annetun asetuksen (EU) N:o 346/2013, rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen (EU) N:o 600/2014, eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista annetun asetuksen (EU) 2015/760, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonekehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä annetun asetuksen (EU) 2016/1011 ja arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla ottamisen yhteydessä julkaistavasta esitteestä annetun asetuksen (EU) 2017/1129 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiiviin 2014/65/EU ja vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II) muuttamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1092/2010 muuttamisesta ja muutoksen vireillä olevaan ehdotukseen asetukseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta keskusvastapuolten toimilupamenettelyjen ja niihin osallistuvien viranomaisten sekä kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamista koskevien vaatimusten osalta (keskusvastapuolten valvonta) (COM(2017) 536 final, COM(2017) 537 final, COM(2017) 538 final ja COM(2017) 539 final). Lisäksi komissio julkisti samana päivänä ehdotuksiaan ja finanssimarkkinoiden valvontaa koskevan tiedonannon otsikolla yhdenmety valvonnan lisääminen pääomamarkkinaunionin ja finanssimarkkinoiden yhdentymisen vahvistamiseksi muuttuvassa ympäristössä (COM(2017) 542 final).

Komissio ehdottaa lainsäädännöllisiä toimenpiteitä, joilla pyritään vahvistamaan eurooppalaista finanssimarkkinoiden valvontaa sekä Euroopan valvontaviranomaisten ja järjestelmäriskikomitean asemaa. Ehdotukset perustuvat komission mukaan Euroopan finanssivalvontajärjestelmän yli kuuden toimintavuoden aikana saatuihin kokemuksiin sekä palautteeseen, jota on saatu Euroopan parlamentilta, jäsenvaltioilta, neuvostolta, julkisista kuulemisista ja vuoropuhelusta kaikkien asianomaisten sidosryhmien kanssa. Yhtenäisemmän

finanssivalvonnan avulla pyritään edistämään pääomamarkkinaunionia ja yhteismarkkinoiden toimivuutta sekä finanssimarkkinoiden yhdentymistä ja rajat ylittävää rahoitustoimintaa.

Komissio ehdottaa useita samansisältöisiä muutoksia Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annettuun asetukseen (EU) N:o 1093/2010 (jäljempänä *EBA-asetus*), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta annettuun asetukseen (EU) N:o 1094/2010 (jäljempänä *EIOPA-asetus*) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annettuun asetukseen (EU) N:o 1095/2010 (jäljempänä *ESMA-asetus*) (yhdessä jäljempänä *Euroopan finanssivalvonta-asetukset*). Muutosehdotusten tarkoituksena on päivittää Euroopan pankkiviranomaisen (jäljempänä *EBA*), Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (jäljempänä *EIOPA*) ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (jäljempänä *ESMA*) (yhdessä jäljempänä *Euroopan valvontaviranomaiset*) hallintoa, menettelyjä ja rahoitusta koskevia sääntöjä, vahvistaa niiden nykyisiä toimivaltuuksia sekä antaa niille uusia tehtäviä.

Euroopan valvontaviranomaiset perustettiin finanssikriisin jälkeen edistämään ja valvomaan yhteisen sääntökirjan yhdenmukaista soveltamista kaikissa jäsenvaltioissa. Välineinä tässä tehtävässä Euroopan valvontaviranomaisilla ovat muun muassa ohjeiden ja suositusten antaminen sekä vertaisarvioinnit, toimivaltaisten viranomaisten erimielisyyksien sovittelu ja Unionin oikeuden rikkomusmenettely. Komission mukaan Euroopan valvontaviranomaiset eivät kuitenkaan ole kuuden ensimmäisen toimintavuotensa aikana aktiivisesti käyttäneet jälkimmäisiä työkalujaan valvonnan yhdenmukaisuuden edistämiseksi. Komissio katsoo tämän johtuvan muun muassa nykyisistä hallintorakenteista, joissa Euroopan valvontaviranomaisten päätöselimet koostuvat toimivaltaisten viranomaisten edustajista ja kansalliset intressit korostuvat.

Komissio ehdottaakin muutoksia, joilla pyritään tekemään Euroopan valvontaviranomaisten päätöksenteosta riippumattomampaa ja vahvistamaan niiden olemassa olevia toimivaltuuksia. Komission mukaan Euroopan valvontaviranomaisten toimivaltuudet, hallinto ja rahoitus päivitetäisiin asianmukaiselle tasolle niin, että ne voisivat ottaa vastaan yhä suuremman roolin EU:n rahoitusmarkkinoiden valvonnassa. Komissio katsoo, että muun muassa Yhdistyneen kuningaskunnan ero EU:sta johtaa tarpeeseen vahvistaa muiden 27 jäsenvaltion yhteistä valvontakehikkoa ja valvonnan yhdenmukaisuutta.

Euroopan finanssivalvonta-asetuksissa olevien uudelleentarkastelulausekkeidenkin vaatiman Euroopan valvontaviranomaisten toiminnan tarkistuksen lisäksi komissio lisäisi ESMA:lle useita suoria arvopaperimarkkinoihin liittyviä valvontavaltuuksia. Komissio pitää näitä suoria valvontavaltuuksia ensimmäisinä askeleina kohti yhteistä eurooppalaista pääomamarkkinavalvojaa. ESMA:n valvontavaltuuksia kasvatettaisiin jopa hyvin hiljattain uudistetuissa sektorikohtaisissa säädöksissä. Komissio ehdottaa muutoksia esimerkiksi arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla ottamisen yhteydessä julkaistavasta esitteestä annettuun asetukseen (EU) 2017/1129 (jäljempänä *esiteasetus*). Lisäksi komissio ehdottaa muutoksia esimerkiksi eurooppalaisista riskipääomarahastoista annettuun asetukseen (EU) N:o 345/2013 (jäljempänä *EuVECA-asetus*) ja eurooppalaisista yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista annettuun asetukseen (EU) N:o 346/2013 (jäljempänä *EuSEF-asetus*), joiden hiljattain sovittoa muutosasetusta ei oltu vielä hyväksytty näitä uusia muutosehdotuksia annettaessa. Komissio ehdottaa täsmennyksiä myös neuvoston työryhmän käsittelyssä olevaan ehdotukseensa keskusvastapuolten valvonnasta (U 48/2017 vp).

Ehdotukset liittyvät läheisesti komission pääomamarkkinaunionihankkeeseen, jota koskevasta toimintasuunnitelmasta komissio antoi väliarvion kesäkuussa 2017 (COM(2017) 292 final, E 66/2017 vp). Pääomamarkkinaunionin tavoitteena on rahoitusmarkkinoiden monipuolistaminen ja niiden toimivuuden kehittäminen. Kesäkuussa 2015 komission julkaisemassa niin sanotussa Viiden presidentin raportissa Euroopan talous- ja rahaliiton (EMU) viimeistelystä painotettiin tarvetta vahvistaa EU:n valvontakehikkoa. Lopullisena tavoitteena raportin mukaan on yksi eurooppalainen pääomamarkkinavalvoja. Komissio totesikin 31 päivänä toukokuuta 2017 julkistamassaan pohdinta-asiakirjassa talous- ja rahaliiton syventämisestä (COM(2017) 291), että Euroopan finanssivalvontajärjestelmän tarkistuksessa tulisi ottaa ensimmäiset askeleet kohti tällaista yhteistä eurooppalaista pääomamarkkinavalvojaa. Komissio toteaa perustavansa ehdotuksensa myös sen vuonna 2014 laatimiin kertomuksiin Euroopan valvontaviranomaisten ja koko Euroopan finanssivalvontajärjestelmän toiminnasta (COM(2014) 509 final) sekä Euroopan järjestelmäriskikomitean (jäljempänä *ESRB*) toiminnasta (COM(2014) 508 final) sekä vuosina 2013, 2016 ja 2017 järjestettyihin julkisiin kuulemisiin.

Lisäksi muutoksissa edellytettäisiin, että Euroopan valvontaviranomaiset ottavat tehtäviään suorittaessaan huomioon sosiaaliset sekä ympäristöön ja hallintotapaan liittyvät tekijät sekä seikat, jotka liittyvät innovaatioon ja teknologiseen kehitykseen.

Komissio ehdottaa myös EIOPA:n roolia kasvatettavaksi vakuutusyritysten ja vakuutusyritysryhmien sisäisten mallien hyväksynnässä. Komissio katsoo, että EIOPA:n vahvemman koordinaatiroolin myötä sisäisten mallien hyväksyminen ja valvontakäytännöt tulisivat yhdenmukaisemmiksi EU:n alueella.

Euroopan valvontaviranomaisten lisäksi Euroopan finanssivalvontajärjestelmään kuuluvat kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ja ESRB. Järjestelmä kattaa näin ollen sekä mikro- että makrotason valvonnan finanssimarkkinoilla. Samassa yhteydessä komissio ehdottaa finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta annettuun asetukseen (EU) N:o 1092/2010 (jäljempänä *ESRB-asetus*) muutoksia, joilla ESRB:n hallintoa päivitetäisiin ottamaan huomioon muun muassa pankkiunionin luominen. Komissio kuvailee muutoksia yleisesti hyvin toimivan järjestelyn hienosäädöksi. ESRB-asetuksen muutosten osalta komissio viittaa loppuvuodesta 2016 järjestämäänsä julkiseen kuulemiseen makrovakauseräkehikön tarkistuksesta.

Asetuksen mukaiset muutokset tulisivat sovellettavaksi kaksi vuotta asetuksen voimaantulon jälkeen lukuun ottamatta epäsuoria valvontamaksuja koskevia Euroopan finanssivalvontasetusten 62 artiklan muutoksia, jotka tulisivat sovellettaviksi asetuksen voimaantulosta vuoden jakson jälkeen seuraavana 1 päivänä tammikuuta. Lisäksi ESMA:n suorien toimivaltuuksien ja Euroopan valvontaviranomaisten hallintorakennemuutosten osalta on ehdotettu siirtymäaikoja. Direktiivimuutosten sovellettavaksi tulo olisi osittain riippuvainen asetusmuutoksista ja kansalliselle voimaansaattamiselle on ehdotettu 12 tai 18 kuukauden aikarajaa.

2 Pääasiallinen sisältö

2.1 Euroopan finanssivalvonta-asetusten muutokset

2.1.1 Vastuualueet, tehtävät ja tavoitteet

Kaikkien kolmen Euroopan finanssivalvonta-asetuksen 1 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että Euroopan valvontaviranomaisten vastuualueille lisättäisiin eräitä säännöksiä, ja näin laajennettaisiin niiden toimivaltuuksien piiriin kuuluvien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja toimijoiden määrää. Pääsääntöisesti ne säännökset, joissa Euroopan valvontaviranomaisille annetaan tehtäviä, tulevat suoraan niiden vastuualueelle. Lista on jälkikäteen lisättävä vain sellaisia säännöksiä, joissa tehtäviä ei nimenomaisesti anneta. Esimerkiksi kulutusluottosopimuksista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY ja maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä annettu direktiivi 2014/92/EU (*perusmaksutilidirektiivi*) lisättäisiin EBA:n vastuualueelle, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamisesta annettu direktiivi 2009/103/EU lisättäisiin EIOPA:n vastuualueelle ja tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista annettu direktiivi 2013/34/EU (*tilinpäätösdirektiivi*) lisättäisiin ESMA:n vastuualueelle. Tilinpäätösdirektiivin osalta komission vaikutusarvioista ilmenee, että näin ESMA voisi esimerkiksi ottaa tilinpäätösdirektiivin huomioon ESMA-asetuksen 17 artiklan mukaisessa rikkomusmenettelyssä. Komission vaikutusarvioiden perusteella ESMA:n toimivaltaa ei tältä osin ole tarkoitus laajentaa olennaisesti esimerkiksi valvonnan kohteiden osalta. Kuluttajansuojaviranomaisten yhteistyöstä säädetään kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetussa asetuksessa (EY) N:o 2006/2004, mihin ei myöskään ole komission vaikutusarvioiden perusteella tarkoitus puuttua.

EBA-asetuksen 4 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että Euroopan keskuspankki (jäljempänä *EKP*) lisättäisiin toimivaltaisen viranomaisen määritelmän piiriin sen hoitaessa sille asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 annettuja pankkiunionin yhteiseen valvontamekanismiin liittyviä luottolaitosten valvontatehtäviä.

Sekä ESMA-asetuksen että EIOPA-asetuksen 8 artiklaan ehdotetaan lisättäväksi kyseisille Euroopan valvontaviranomaisille tehtäväksi kehittää ja ylläpitää ajantasaista valvontakäsikirjaa EU:n finanssilaitosten yhtenäistä valvontaa varten. EBA:lla tällainen tehtävä jo on, mutta sille ehdotetaan lisättäväksi tehtävä kehittää ja ylläpitää vastaavaa kriisinratkaisukäsikirjaa.

Euroopan valvontaviranomaisten tehtäviä ja toimivaltaa koskeviin Euroopan finanssivalvonta-asetusten 8 ja 9 artiklaan ehdotetaan useita muutoksia. Euroopan valvontaviranomaisten kuluttajansuojaroolia vastuualueillaan ehdotetaan vahvistettavaksi. EBA:n lisäksi EIOPA:lle ja ESMA:lle lisättäisiin nimenomainen velvollisuus soveltaa paremman sääntelyn periaatteita. Lisäksi Euroopan valvontaviranomaisten tulisi tehdä perusteellisia temaattisia arvioita markkinakäyttäytymisestä sekä kehittää riski-indikaattoreita potentiaalisista vahingonaiheuttajista kuluttajille.

Euroopan valvontaviranomaisille ehdotetaan uusia teknologiseen innovaatioon ja kestävään kehitykseen liittyviä tehtäviä ja tavoitteita. Euroopan finanssivalvonta-asetusten 8 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että Euroopan valvontaviranomaisten tulisi jatkossa ottaa toiminnassaan huomioon teknologinen innovaatio sekä ympäristö-, sosiaali- ja

hallintoliitännäiset tekijät sekä seurata rahoituspalveluiden innovaatioita. Euroopan finanssivalvonta-asetusten 29 artiklaan ehdotettavien muutosten myötä Euroopan valvontaviranomaisille annettaisiin tietojenvaihdon koordinaatirooli kansallisten valvontaviranomaisten välillä muun muassa kyberuhkiin liittyen ja Euroopan valvontaviranomaisten olisi järjestettävä toimivaltaisille viranomaisille muun muassa teknologiseen innovaatioon liittyviä koulutuksia. Lisäksi Euroopan finanssivalvonta-asetusten 31 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että Euroopan valvontaviranomaisten olisi edistettävä yhdenmukaisuutta teknologiseen innovaatioon pohjaavien toimijoiden tai palveluiden markkinoillepääsyssä erityisesti kansallisten viranomaisten tietojenvaihtoa edistämällä.

ESMA-asetuksen uuden 31b artiklan perusteella ESMA voisi suositella toimivaltaisille viranomaisille, että ne aloittavat markkinoiden väärinkäyttötutinnan. ESMA voisi antaa tällaisen suosituksen, jos sillä on perusteltuja syitä epäillä, että sellaiset liiketoimet tai muut toimet, joilla on merkittäviä rajat ylittäviä vaikutuksia, uhkaavat EU:n rahoitusmarkkinoiden toimintaa, luotettavuutta tai vakautta. ESMA:n tulee antaa toimivaltaisille viranomaisille kaikki olennaiset tiedot. Myös rajat ylittävää markkinoiden väärinkäyttöä epäilevien toimivaltaisten viranomaisten tulisi vuorostaan ilmoittaa epäilyistään ESMA:lle. ESMA:n ja toimivaltaisten viranomaisten tietojenvaihdon helpottamiseksi ESMA:n tulisi ylläpitää tietokantaa.

Euroopan finanssivalvonta-asetusten 37 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että jos eri osallisryhmät eivät pääse yhteisymmärrykseen mielipiteestä tai ohjeesta Euroopan valvontaviranomaisille, voi kukin osallisryhmä antaa oman mielipiteensä tai ohjeensa. Euroopan finanssivalvonta-asetusten 39 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että kaikki Euroopan valvontaviranomaisten päätökset julkistetaan perustelut sisältävän tiivistelmän kanssa, lukuun ottamatta sellaisia päätöksiä, jotka liittyvät tietopyynnön pohjalta aloitettuun 35—35h artiklan mukaiseen tutkintaan.

2.1.2 Ohjeiden- ja suositustenantovaltuudet

Euroopan finanssivalvonta-asetusten 16 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että Euroopan valvontaviranomaisten olisi kuultava yleisöä laajasti ja tehtävä kustannus-hyöty-analyysi antamistaan ohjeista ja suosituksista. Jos kaksi kolmasosaa olennaisesta osallisryhmästä on sitä mieltä, että Euroopan valvontaviranomainen on ylittänyt toimivaltansa ohjeita tai suosituksia antaessaan, voisi osallisryhmä antaa tästä mielipiteen komissiolle. Komissio voisi lopulta vaatia Euroopan valvontaviranomaista vetämään ohjeensa tai suosituksensa takaisin.

2.1.3 Rikkomus- ja sovittelumenettelyt

Euroopan finanssivalvonta-asetusten 17 ja 19 artiklan rikkomus- ja sovittelumenettelyihin ehdotetaan Euroopan valvontaviranomaisten vastuulliseksi päätöksen tekemäksi toimielimeksi uutta itsenäisistä kokopäivätoimisista jäsenistä koostuvaa hallitusta. Näin menettelyt eivät komission mukaan olisi riippuvaisia hallintoneuvostosta, joka koostuu kansallisten toimivaltaisten viranomaisten edustajista.

Unionin oikeuden rikkomista koskevaa Euroopan finanssivalvonta-asetusten 17 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että Euroopan valvontaviranomaiset voisivat tarvittaessa ja perustellusti pyytää tietoa kansallisten viranomaisten lisäksi myös suoraan finanssilaitoksilta.

Toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista rajat ylittävissä tilanteissa koskevaa 19 artiklaa ehdotetaan myös muutettavaksi. Ensinnäkin selvennettäisiin

tilanteita, joissa Euroopan valvontaviranomaiset voivat itse aloittaa erimielisyyksien ratkaisumenettelyn. Euroopan valvontaviranomainen voisi aloittaa menettelyn itse, jos kansallisten viranomaisten välillä on objektiivisesti havaittavissa erimielisyys, ja kansallisten viranomaisten välillä oletettaisiin olevan erimielisyys, jos ne eivät saa yhteistä päätöstä tehtyä säädetyissä aikarajoissa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava Euroopan valvontaviranomaisille, jos yhteisymmärrykseen ei ole päästy.

2.1.4 Valvonnan yhdenmukaisuus

Myös valvonnan yhdenmukaisuuteen liittyvissä alla kuvatuissa menettelyissä vastuulliseksi päätöksen tekemäksi toimielimeksi ehdotetaan uutta itsenäistä kokopäivätoimisista jäsenistä koostuvaa hallitusta.

Euroopan valvontaviranomaisten tulisi määrittää valvonnan prioriteetit joka kolmas vuosi niin sanotussa strategisessa valvontasuunnitelmassa (uusi 29a artikla). Toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava vuosittaisia työohjelmia strategisen valvontasuunnitelman mukaisesti, ja mikäli Euroopan valvontaviranomaiset eivät pitäisi työohjelmia valvontasuunnitelman mukaisena, voisivat ne antaa toimivaltaisille viranomaisille suosituksia työohjelman muuttamiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset myös toimittaisivat Euroopan valvontaviranomaisille vuosittain raportin, jossa kuvattaisiin työohjelman toteutumista.

Viranomaisten vertaisarviointia koskevaa Euroopan finanssivalvonta-asetusten 30 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että arviointi ei olisi enää vertaisarviointi vaan Euroopan valvontaviranomaisten työntekijöistä koostuvan riippumattoman komitean tekemä. Arvioinnin perusteella tuotettavassa raportissa annettaisiin toimivaltaisille viranomaisille suosituksia, joita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi pyrkiä noudattamaan. Raportti julkistetaan, jollei julkistamisesta seuraa riskejä rahoitusjärjestelmän vakaudelle. Arvioinnin kohteena oleva viranomainen saisi kommentoida raporttia ennen sen julkistamista.

Uudessa 31a artiklassa Euroopan valvontaviranomaisille ehdotetaan suurempaa koordinaatoroolia sen valvonnassa, millaisia toimintoja finanssilaitokset ulkoistavat ja delegoivat kolmansien maihin sekä millaisia riskinsiirtomenetelmiä ne käyttävät. Kyseessä olisivat erityisesti sellaiset tilanteet, joissa finanssilaitos saa EU:n laajuisen toimiluvan, mutta harjoittaa olennaisia osia toiminnastaan kolmannessa maassa. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi ilmoittaa Euroopan valvontaviranomaisille antaessaan toimilupaa sellaiselle toimijalle, joka aikoo ulkoistaa tai delegoida huomattavan osan toiminnastaan kolmanteen maahan. Euroopan valvontaviranomaiset voisivat antaa mielipiteen toimiluvan EU-oikeuden vastaisuudesta. Lisäksi valvottavien finanssilaitosten tulisi ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille toimintansa olennaisen osan ulkoistamisesta tai delegoinnista kolmanteen maahan, ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tulisi tiedottaa Euroopan valvontaviranomaisille näistä ilmoituksista kahdesti vuodessa. Euroopan valvontaviranomaiset voisivat tutkia ovatko kansalliset viranomaiset tutkineet näiden ulkoistusten lainmukaisuuden, ja tarvittaessa antaa suosituksia. Euroopan valvontaviranomaiset voisivat suositella myös toimiluvan perumista. Toimivaltaisen viranomaisen tulee perustella poikkeamisensa suosituksesta. Suositus ja perustelut voidaan julkistaa.

2.1.5 Kestokyvyn arvioinnit (stressitestit)

Euroopan finanssivalvonta-asetusten 32 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös ESMA ja EIOPA velvoitettaisiin tekemään stressitestejä vastualueillaan. EBA:lla tällainen tehtävä jo on. Lisäksi yksittäisten finanssilaitosten tai markkinatoimijoiden stressitestien

tulokset voitaisiin julkistaa. Stressitestejä koskeva päätöksenteko annettaisiin uuden riippumattoman hallituksen tehtäväksi.

2.1.6 Kolmansien maiden sääntelyn ja valvonnan vastaavuus (ekvivalenssi)

Euroopan valvontaviranomaisille ehdotetaan suurempaa roolia kolmansien maiden toimijoita koskevien ekvivalenssipäätösten teossa ja valvonnassa (Euroopan finanssivalvonta-asetusten 33 artikla). Euroopan valvontaviranomaiset auttaisivat komissiota ekvivalenssipäätösten valmistelussa. Lisäksi Euroopan valvontaviranomaiset seuraisivat lainsäädännön ja valvonnan kehitystä sekä täytäntöönpanokäytäntöjä niissä kolmansissa maissa, joita koskien komissio on tehnyt ekvivalenssipäätöksen. Euroopan valvontaviranomaiset luovuttaisivat vuosittain komissiolle luottamuksellisen raportin näistä kehityksistä.

2.1.7 Tietopyynnöt toimivaltaisilta viranomaisilta ja asianomaisilta finanssilaitoksilta

Euroopan valvontaviranomaisille ehdotetaan vahvempia ja itsenäisempiä valtuuksia tiedonsaannin varmistamiseksi suoraan merkittäviltä finanssilaitoksilta ja markkinatoimijoilta (Euroopan finanssivalvonta-asetusten 35—35h artiklat). Päätöksen tekemänä toimielimenä olisi uusi riippumaton hallitus. Euroopan valvontaviranomaiset voisivat määrätä finanssilaitoksille sakkoja ja seuraamusmaksuja, jos ne eivät pyydettäessä saisi sopivaa tietoa. Finanssilaitoksille lisättäisiin oikeus tulla kuulluksi, päätöksestä voisi valittaa valituslautakuntaan ja lopulta päätöksen lainmukaisuus olisi Euroopan Unionin tuomioistuimen harkintavallassa. Komissiolle ehdotetaan valtuutta antaa delegoitu säädös, jossa tarkennettaisiin sakkojen ja seuraamusmaksujen määräysmenettelyä. Sakot olisivat suuruudeltaan pääsääntöisesti 50 000—200 000 euroa ja niiden suuruus perustuisi laitoksen vuosittaiseen liikevaihtoon. Seuraamusmaksu voitaisiin määrätä enintään kuuden kuukauden jaksolle, ja se olisi suuruudeltaan kolme prosenttia laitoksen edellisvuoden keskimääräisestä päivittäisestä liikevaihdosta.

Myös kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oikeus perustellusta pyynnöstä saada tehtäviensä hoitamiseksi tarpeellista tietoa Euroopan valvontaviranomaisilta.

2.1.8 Hallinto

Euroopan valvontaviranomaisten johtokunnat ehdotetaan korvattavaksi uusilla riippumattomilla hallituksilla (Euroopan finanssivalvonta-asetusten 45 ja 47 artikla). Hallituksen pääasiallisena tehtävänä olisi hallintoneuvoston päätösten valmistelu.

Nykyiset johtokunnat koostuvat puheenjohtajasta sekä hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten keskuudestaan valitsemista henkilöistä, eli kansallisten toimivaltaisten viranomaisten edustajista. Hallitukset koostuisivat puheenjohtajasta ja kokopäivätoimisista jäsenistä. ESMA:n hallituksessa olisi viisi kokopäivätoimista jäsentä. EBA:n ja EIOPA:n hallituksissa olisi kolme jäsentä. Neuvosto nimittäisi kokopäivätoimiset jäsenet Euroopan parlamentin hyväksymästä ja komission kokoamasta listasta ehdokkaita. Jäsenten toimikausi olisi viisi vuotta, ja se voitaisiin uusia kerran. Yksi pysyvistä jäsenistä ottaisi nykyisen toimitusjohtajan tehtävät hoitaakseen, ja toimitusjohtajan tehtävä poistettaisiin. Hallitus myös jatkaisi johtokunnan tehtäviä Euroopan valvontaviranomaisten työohjelmien ja budjetin valmistelussa. Hallituksen jokaisella jäsenellä olisi yksi ääni ja puheenjohtajalla ratkaiseva ääni, jos äänet menevät tasan.

Edellä on kunkin muutoksen kohdalla kuvattu hallitukselle ehdotuksissa annetut valtuudet. Kyseisissä ei-lainsäädännöllisissä asioissa hallitus korvaa hallintoneuvoston päätöselimenä,

sillä on katsottu, että päätöksenteko tulee sen tehostamiseksi tehdä riippumattommaksi kansallisista toimivaltaisista viranomaisista. Hallintoneuvosto olisi edelleen Euroopan valvontaviranomaisten pääasiallinen päätöksentekaelin kaikissa muissa asioissa. Se tekee päätökset, jollei toisin ole säädetty. Sekä hallintoneuvosto että hallitus voisivat asettaa sisäisiä komiteoita erityistehtäviä varten.

Euroopan finanssivalvonta-asetusten hallintoneuvostoa koskevaa 40 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että hallituksen jäsenet olisivat hallintoneuvoston äänioikeudettomia jäseniä ja kuluttajansuojaviranomaiset olisivat tarvittaessa läsnä kokouksessa.

Pankkiunionin myötä EBA:n äänestyssääntöjä muutettiin vuonna 2013 siten, että sekä pankkiunioniin kuuluvien että kuulumattomien intressit turvataan. Päätöksentekoa ehdotetaan kuitenkin tehostettavaksi nyt niin, että päätöstä tulee tukea yksinkertainen enemmistö sekä pankkiunioniin kuuluvien että kuulumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisista kansallisista viranomaisista, jotka ovat paikalla äänestyksessä. Näin päätöksentekoa ei jouduttaisi lykkäämään jäsenten poissaolojen vuoksi (EBA-asetuksen 44 artikla).

ESMA:n suoraan valvontavaltaan liittyvissä päätöksentekotilanteissa hallintoneuvosto voi vastustaa hallituksen esitystä vain kahden kolmasosan määräenemmistöllä (ESMA-asetuksen 44 artikla). Keskusvastapuolten osalta valvontapäätökset tehtäisiin ESMA:n keskusvastapuolikomiteassa keskusvastapuolten valvontaa koskevan ehdotuksen mukaisesti.

Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajien toimivaltaa ehdotetaan vahvistettavaksi. Puheenjohtajat nimitettäisiin samalla menettelyllä kuin hallituksen jäsenet (Euroopan finanssivalvonta-asetusten 48 artikla). Lisäksi kuluttajan- ja sijoittajansuoja-asiat ehdotetaan lisättäväksi yhteiskomitean toimivaltuuksien piiriin (Euroopan finanssivalvonta-asetusten 54 artikla).

Lisäksi komission antamaan, neuvoston ja Euroopan parlamentin käsittelyssä olevaan ehdotukseen keskusvastapuolten valvonnasta (COM(2017) 331 final, U 48/2017 vp) tehtäisiin täsmennyksiä, joilla pyritäisiin sovittamaan kyseisen ehdotuksen muutokset ESMA:n hallintorakenteeseen yhteen tämän ehdotuksen kanssa. Silloin, kun asia koskee keskusvastapuolia, olisi hallituksen päätettäväksi ehdotetuissa asioissa päätöksentekaelimenä ESMA:n hallituksen sijasta keskusvastapuolikomitea.

2.1.9 Rahoitus

Nykyisellään Euroopan valvontaviranomaisten toiminnasta rahoitetaan 40 prosentin osuus EU:n budjetista ja 60 prosentin osuus kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten osuus Euroopan valvontaviranomaisten budjetista jaetaan määräenemmistöäänimäärien mukaan.

Euroopan valvontaviranomaisten rahoitusmalli ehdotetaan muutettavaksi siten, että se pohjautuisi kolmeen lähteeseen: EU:n budjettiin, vuosittaisiin finanssilaitosten maksuihin ja suorien valvottavien maksuihin.

Euroopan finanssivalvonta-asetusten 62 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että enintään 40 prosenttia Euroopan valvontaviranomaisten vuosittaisesta rahoitustarpeesta katettaisiin EU:n budjetista. Tällöin Euroopan valvontaviranomaiset pystyisivät kasvattamaan muiden rahoituslähteiden osuutta budjetistaan. Euroopan valvontaviranomaisten tulisi toimittaa komissiolle vähintään viiden vuoden mittainen budjettiarvio. Vuosittaisia maksuja maksaisivat kaikki Euroopan finanssivalvonta-asetusten 1 artiklan 2 kohdan listassa mainittujen

säännösten soveltamisalaan kuuluvat Euroopan valvontaviranomaisten epäsuorat valvottavat. Vuosittaiset maksut perustuisivat kunkin markkinatoimijakategorian osalta odotettavissa olevaan työmäärään. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset keräisivät maksut maksuvelvollisilta.

Komissiolle ehdotetaan valtuutta antaa delegoitu säädös tarkemmista maksuperusteista. Maksuperusteet määräytyisivät muun muassa finanssilaitoksen koon perusteella. Lisäksi delegoidussa säädöksessä asetettaisiin alaraja, jota pienempien laitosten ei tarvitsisi maksaa näitä maksuja taikka vaihtoehtoisesti vähimmäismaksutaso.

Lisätulonlähteenä Euroopan valvontaviranomaiset voisivat kerätä kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta maksuja julkaisuista, koulutuksista ja muista niiden pyytämistä palveluista. Lisäksi jäsenvaltiot ja tarkkailijat voisivat antaa Euroopan valvontaviranomaisille vapaaehtoisia lahjoituksia.

Euroopan valvontaviranomaisten oikeus kerätä maksuja niiden suoraan valvomilta finanssilaitoksilta säilytettäisiin. Suorista valvontamaksuista säädetään erikseen kussakin asetuksessa, jossa toimivaltuuksia keskitetään.

2.2 Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivaltaa muissa asetuksissa koskevat muutokset

2.2.1 Eräiden rahastojen toimiluvan myöntäminen, rekisteröinti ja valvonta

EuVECA-asetusta ja EuSEF-asetusta ehdotetaan muutettavaksi siten, että eurooppalaisen riskipääomarahaston (jäljempänä *EuVECA-rahasto*) ja eurooppalaisen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston (jäljempänä *EuSEF-rahasto*) hoitajan rekisteröinti siirrettäisiin kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta ESMA:lle (EuVECA-asetuksen 14 artikla ja EuSEF-asetuksen 15 artikla).

ESMA:lle annettaisiin myös toimivalta rekisteröidä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista annetun direktiivin 2011/61/EU (jäljempänä *AIFM-direktiivi*) 6 artiklan nojalla toimiluvan saaneiden vaihtoehtorahastojen hoitajien hoitamat EuVECA- ja EuSEF-rahastot (EuVECA-asetuksen 14a artikla ja EuSEF-asetuksen 15a artikla).

Eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista annettua asetusta (EU) N:o 2015/760 (jäljempänä *ELTIF-asetus*) ehdotetaan muutettavaksi siten, että eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston (jäljempänä *ELTIF-rahasto*) toimilupaa olisi haettava jatkossa ESMA:lta (ELTIF-asetuksen 5 artikla).

ESMA:n tehtävänä olisi valvoa, että rekisteröityneet EuVECA- ja EuSEF-rahastojen hoitajat noudattavat EuVECA- ja EuSEF-asetuksissa säädettyjä vaatimuksia. Lisäksi ESMA valvoisi toimiluvan saaneiden vaihtoehtorahastojen hoitajien osalta sitä, että EuVECA- ja EuSEF-rahastojen hoidon yhteydessä noudatetaan tiettyjä asetuksen säännöksiä sekä vastaavia AIFM-direktiivin vaatimuksia (EuVECA-asetuksen 18 artikla ja EuSEF-asetuksen 19 artikla). Myös ELTIF-asetuksen noudattamisen valvonta ehdotetaan siirrettäväksi ESMA:lle (ELTIF-asetuksen 32 artikla).

ESMA:lle annettaisiin toimivaltuudet uuden valvontatehtävänsä toteuttamiseen sekä valtuus kerätä suora valvontamaksua. Valvontamaksun tulisi kattaa kaikki ESMA:lle näiden toimijoiden valvonnasta aiheutuvat kustannukset. Lisäksi ESMA:lla olisi valtuudet määrätä hallinnollisia seuraamuksia, mukaan lukien sakkoja ja seuraamusmaksuja.

ESMA voisi myös delegoida tehtäviä kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. ESMA:n tulisi hyvittää kansallisille viranomaisille delegoiduista tehtävistä aiheutuvat kustannukset.

EuVECA-asetukseen ja EuSEF-asetukseen ehdotetaan komissiolle kolmea ja ESMA:lle kuutta uutta valtuutta antaa lisäsääntelyä. Valtuudet olisivat näissä kahdessa asetuksessa samanlaisia. Komissio voisi antaa delegoidut säädökset kolmansille osapuolille delegointiin liittyvien vaatimusten, sakkojen ja seuraamusmaksujen määräämismenettelyn sekä valvontamaksujen tarkentamiseksi. ESMA:lla olisi valtuus laatia teknisiä sääntelystandardeja rahaston hoitajalle asetettujen vaatimusten täyttämiseksi asetettujen kriteerien, rahaston hoitamiseen tarvittavien resurssien, varojen arvostamismenettelyjen, tarvittavan hyvän maineen ja kokemuksen sekä tiettyjen toimivaltaisten viranomaisten informointivollisuuksien muodon tarkentamiseksi. ELTIF-asetukseen ehdotetaan komissiolle kolmea uutta valtuutta antaa delegoituja säädöksiä. Valtuudet annettaisiin sen prosessin tarkentamiseksi, jonka pohjalta arvioidaan onko ELTIF-rahasto sopiva markkinoitavaksi vähittäissijoittajille sekä sakkojen ja seuraamusmaksujen määräämismenettelyn ja valvontamaksujen tarkentamiseksi.

Muutokset ESMA:n toimivaltuuksiin kyseisissä asetuksissa tulisivat sovellettaviksi kolme vuotta koko muutosasetuksen voimaantulon jälkeen.

2.2.2 Raportointipalvelujen tarjoajien toimilupien myöntäminen ja valvonta

Rahoitusvälineiden markkinoista annettuihin asetukseen (EU) N:o 600/2014 (jäljempänä *MiFIR-asetus*) ja direktiiviin 2014/65/EU (jäljempänä *MiFID II-direktiivi*) ehdotetaan muutoksia, joilla raportointipalvelujen tarjoajien toimilupien myöntäminen, rekisteröinti ja valvonta siirrettäisiin kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta ESMA:lle. MiFIR-asetukseen ehdotetaan muutoksia, joissa määriteltäisiin kolme eri raportointipalveluiden tarjoajatyyppejä ja niiden toimilupavaatimukset (uudet 27a–27h artiklat). ESMA myös ylläpitäisi näistä raportointipalveluiden tarjoajista rekisteriä.

MiFID II -direktiiviin ehdotetaan muutoksia, joilla poistettaisiin ja muutettaisiin viittauksia raportointipalveluiden tarjoajiin.

Lisäksi ESMA:lle annettaisiin toimivaltuudet uuden valvontatehtävänsä toteuttamiseen sekä valtuus kerätä suoraa valvontamaksua (MiFIR-asetuksen uudet 38a–38o artiklat). Valvontamaksun tulisi kattaa kaikki ESMA:lle näiden toimijoiden valvonnasta aiheutuvat kustannukset. Lisäksi ESMA:lla olisi valtuudet määrätä hallinnollisia seuraamuksia, mukaan lukien sakkoja ja seuraamusmaksuja.

ESMA voisi myös delegoida tehtäviä kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. ESMA:n tulisi hyvittää kansallisille viranomaisille delegoiduista tehtävistä aiheutuvat kustannukset.

MiFIR-asetuksen 26 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että sijoituspalveluyritysten olisi jatkossa ilmoitettava liiketoimia koskevat tiedot ESMA:lle toimivaltaisten viranomaisten sijasta. Lisäksi MiFIR-asetuksen 27 artiklaa muutettaisiin siten, että kauppapaikkojen olisi toimitettava ESMA:lle artiklassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä koskevat viitetiedot. Vastaavasti myös kauppojen sisäisten toteuttajien olisi jatkossa annettava viitetiedot ESMA:lle.

Samalla MiFIR-asetuksen 40 artiklaa ehdotetaan selvennettäväksi siltä osin, että sijoitus- ja vaihtoehtorahastojen hoitajat olisivat asetuksessa ESMA:lle annettujen tuoteinterventio-oikeuksien piirissä rahastonhoitajien toimien osalta.

MiFIR-asetukseen ehdotetaan komissiolle kolmea ja ESMA:lle kahdeksaa uutta valtuutta antaa lisäsääntelyä. Komissio voisi antaa delegoidut säädökset sakkojen ja seuraamusmaksujen määräämismenettelyn ja valvontamaksujen tarkentamiseksi. Lisäksi komissio voisi antaa delegoituja säädöksiä useista yksityiskohdista, jos se MiFIR-asetuksen 52 artiklan uuden 13 kohdan perusteella päätyisi siihen, että konsolidoitujen kauppätietojen tarjoajat eivät ole onnistuneet antamaan tietoja säädetyllä tavalla, ja se sen vuoksi pyytäisi ESMA:a aloittamaan julkisen hankintamenettelyn konsolidoitujen kauppätietojen tarjoajan nimittämiseksi. Lisäksi uusissa artikloissa ehdotetaan ESMA:lle valtuuksia laatia teknisiä sääntelystandardeja toimiluvan hakuprosessissa annettavien tietojen sekä niiden muodon tarkentamiseksi, raportointipalvelujen tarjoajien johdon sopivuuden määrittämiseksi sekä hyväksytyjen julkistamisjärjestelyjen, konsolidoitujen kauppätietojen tarjoajien ja hyväksytyjen ilmoitusjärjestelmien tiedonjulkistamismenetelmien ja -muotojen eräiden yksityiskohtien tarkentamiseksi.

Muutokset ESMA:n toimivaltuuksiin kyseisessä asetuksessa tulisivat sovellettavaksi kolme vuotta koko muutosasetuksen voimaantulon jälkeen.

2.2.3 Kriittisten rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävien indeksien valvonta

Rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä annettuun asetukseen (EU) 2016/1011 (jäljempänä *viitearvoasetus*) ehdotetaan muutoksia, joiden myötä ESMA olisi toimivaltainen viranomainen kriittisten vertailuarvojen hallinnoijien osalta sekä kaikkien niiden vertailuarvojen hallinnoijien osalta, joita käytetään EU:ssa, mutta joita hallinnoidaan EU:n ulkopuolella. Lisäksi ESMA olisi toimivaltainen viranomainen kyseisiin vertailuarvoihin liittyvien valvottujen tietolähteiden osalta.

Komissio voisi luokitella kriittisiksi sellaiset vertailuarvot, joita hallinnoidaan EU:ssa ja joita käytetään suoraan tai välillisesti viitearvona sellaisissa rahoitusvälineissä tai rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa, joiden kokonaisarvo on vähintään 500 miljardia euroa. ESMA tai toimivaltainen viranomainen voisi ilmoittaa komissiolle mielipiteensä siitä, jos jokin vertailuarvo tulisi luokitella kriittiseksi. ESMA voisi luokitella kriittiseksi alle 500 miljardin euron kokonaisarvon viitteenä käytettävät vertailuarvot eräiden edellytysten täyttyessä, muun muassa jos vertailuarvon tarjonnan lakkaamisesta seuraisi haitallisia vaikutuksia rahoitusvakaudelle (viitearvoasetuksen 20 artikla).

Lisäksi ESMA:lle annettaisiin toimivaltuudet uusien valvontatehtäviensä toteuttamiseen sekä valtuus kerätä suoraa valvontamaksua (viitearvoasetuksen uudet 48a–48o artiklat). Valvontamaksun tulisi kattaa kaikki ESMA:lle näiden toimijoiden valvonnasta aiheutuvat kustannukset. Lisäksi ESMA:lla olisi valtuudet määrätä hallinnollisia seuraamuksia, mukaan lukien sakkoja ja seuraamusmaksuja.

ESMA voisi myös delegoida tehtäviä kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. ESMA:n tulisi hyvittää kansallisille viranomaisille delegoiduista tehtävistä aiheutuvat kustannukset.

Viitearvoasetukseen ehdotetaan komissiolle yhdeksää uutta valtuutta antaa lisäsääntelyä. Komissio voisi antaa delegoidut säädökset sakkojen ja seuraamusmaksujen määräämismenettelyn ja valvontamaksujen tarkentamiseksi. Lisäksi delegoidun säädöksen antovaltuudet lisättäisiin hallinnoijalta vaadittavien vakaiden hallintojärjestelyiden, hallinnoijan vertailuarvon määrittämismenetelmän ja syöttötietojen koskemattomuuden

varmistavien järjestelmien valvonnan tarkentamiseksi sekä niiden kriteereiden määrittämiseksi, joiden pohjalta arvioidaan, miten vertailuarvo on siirrettävä uudelle hallinnoijalle tai miten sen tarjoaminen on lopetettava. Lisäksi komissio voisi antaa delegoidut säädökset hallinnoijiin ja vertailuarvoihin liittyvien vastaavuspäätösten ehtojen tarkentamiseksi.

Muutokset ESMA:n toimivaltuuksiin kyseisessä asetuksessa tulisivat sovellettaviksi kolme vuotta koko muutosasetuksen voimaantulon jälkeen.

2.2.4 Eräiden esitteiden hyväksyntä

Esiteasetukseen ehdotetaan muutoksia, joilla ESMA:lle annettaisiin suorat valvontavaltuudet tiettyjen esitteiden osalta.

ESMA:sta ehdotetaan esitteen hyväksyvää viranomaista kansallisen toimivaltaisen viranomaisen sijasta neljässä tapauksessa. Ensinnäkin ESMA olisi toimivaltainen viranomainen hyväksymään esitteet, jotka koskevat sellaisten muiden kuin osakesidonnaisten arvopapereiden kaupankäynnin kohteeksi ottamista, joilla käydään kauppaa ainoastaan sellaisella säännellyllä markkinalla tai sen tietyllä segmentillä, jolla ainoastaan kokeneet sijoittajat voivat käydä kauppaa kyseisillä arvopapereilla. Lisäksi se olisi toimivaltainen hyväksymään omaisuusvakuudellisia arvopapereita koskevat esitteet sekä kiinteistö-, kaivos- ja louhinta-alan yhtiöiden, luonnontieteen ja tekniikan tutkimukseen pohjaavien yhtiöiden ja vesiliikenneyhtiöiden laatimat esitteet. Viimeiseksi ESMA olisi toimivaltainen viranomainen hyväksymään kolmansissa maissa olevien liikkeeseenlaskijoiden laatimat esiteasetuksen mukaiset esitteet. ESMA myös notifioisi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle näiden esitteiden hyväksymistodistuksen (esiteasetuksen uusi 31 a artikla).

Kiinteistö-, kaivos- ja louhinta-alan yhtiöt, luonnontieteen ja tekniikan tutkimukseen pohjaavat yhtiöt sekä vesiliikenneyhtiöt määriteltäisiin esiteasetuksen 2 artiklassa tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1893/2006 kautta.

Myös sellaisessa kolmannessa maassa hyväksytyt esitteet, jonka esitesäännökset komissio on todennut ekvivalenteiksi, toimitettaisiin vain ESMA:lle. ESMA lähettäisi tällöin todistuksen toimituksesta jokaisen sellaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle, jossa kolmannen maan esite notifioidaan.

ESMA:lla olisi oikeus varmistaa se, että myös sen hyväksymiin esitteisiin liittyvä mainonta noudattaa asetuksen vaatimuksia (esiteasetuksen 22 artiklan uusi 6 a kohta). Kansallinen toimivaltainen viranomainen voisi myös pyytää ESMA:a valvomaan ESMA:n toimivaltaan kuuluvien esitteiden mainontaa kotivaltiossaan.

ESMA:n toimivallassa olevat esitteet voitaisiin laatia joko kunkin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä kielellä tai kansainvälisellä finanssialalla yleisesti käytössä olevalla kielellä. Esitteen tiivistelmä laadittaisiin kunkin vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai muulla kansallisen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä kielellä. Toimivaltaiset viranomaiset eivät kuitenkaan voisi vaatia esitteen muiden osien kääntämistä (esiteasetuksen 27 artiklan uusi 3 a kohta).

Lisäksi ESMA:lle annettaisiin toimivaltuudet uusien valvontatehtäviensä toteuttamiseen sekä valtuus kerätä suoraa valvontamaksua (esiteasetuksen uudet 43 a—43 m artiklat). Valvontamaksun tulisi kattaa kaikki ESMA:lle näiden toimijoiden valvonnasta aiheutuvat

kustannukset. Lisäksi ESMA:lla olisi valtuudet määrätä hallinnollisia seuraamuksia, mukaan lukien sakkoja ja seuraamusmaksuja.

ESMA voisi myös delegoida tehtäviä kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. ESMA:n tulisi hyvittää kansallisille viranomaisille delegoiduista tehtävistä aiheutuvat kustannukset.

Esiteasetukseen ehdotetaan komissiolle kahta uutta valtuutta antaa delegoidut säädökset sakkojen ja seuraamusmaksujen määräämismenettelyn ja valvontamaksujen tarkentamiseksi.

Muutokset ESMA:n toimivaltuuksiin kyseisessä asetuksessa tulisivat sovellettaviksi kolme vuotta koko muutosasetuksen voimaantulon jälkeen.

2.3 Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen rooli ryhmänsisäisten mallien hyväksynnässä ja muutoksissa

Vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetussa direktiivissä 2009/138/EY (jäljempänä *Solvenssi II -direktiivi*) vakuutusyrittäjille on säädetty vakavaraisuuspääomavaatimus, jonka laskennan yleisistä periaatteista säädetään direktiivissä. Niin sanotun standardikaavan lisäksi laskennassa voidaan käyttää sisäistä mallia. Sisäisen mallin käyttäminen vaatii valvojan hyväksynnän ja sitä voidaan käyttää vakuutusyrittäjäryhmästä tai vakuutusyrittäjäryhmästä.

Solvenssi II -direktiivin 112 artiklaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että toimivaltaisten vakuutusvalvontaviranomaisten olisi informoitava EIOPA:a, kun ne ovat saaneet vakuutusyrittäjien sisäistä mallia koskevan hakemuksen. EIOPA:n pyynnöstä valvontaviranomaisten olisi toimitettava hakemusiakirjat EIOPA:lle. Jos EIOPA esittää mielipiteen mallista, olisi valvontaviranomaisten toimittava EIOPA:n esittämän mielipiteen mukaisesti tai perusteltava kirjallisesti EIOPA:lle ja hakijalle miksi poikkeaa mielipiteestä. Vastaavasti 231 artiklaan ehdotettavassa uudessa 2b kohdassa säädettäisiin, että EIOPA voi esittää mielipiteen vakuutusyrittäjäryhmän sisäisestä mallista, jos se katsoo, että mallia koskevaan hakemukseen liittyy sisäisten mallien hyväksynnän yhdenmukaisuuden kannalta merkittäviä seikkoja. Tällöin toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteinen päätöksensä vakuutusyrittäjäryhmän sisäisestä mallista EIOPA:n antaman mielipiteen mukaisesti, tai perusteltava kirjallisesti EIOPA:lle ja hakijalle miksi poikkeaa mielipiteestä. Lisäksi ehdotetun uuden 6a kohdan mukaan sisäisen mallin käyttöä tai muutosta hakeva ryhmä voisi myös itse pyytää EIOPA:a aloittamaan EIOPA-asetuksen 19 artiklan mukaisen sovittelumenettelyn, jos asianomaiset valvontaviranomaiset eivät ole tehneet yhteistä päätöstä säädetyssä kuudessa kuukaudessa. Ryhmävalvojan tulisi tällöin noudattaa EIOPA:n tekemää ratkaisua.

Valvonnan yhdenmukaisuuden edistämiseksi EIOPA voisi omasta aloitteestaan, valvojan pyynnöstä tai vakuutusyrittäjien pyynnöstä esittää näkemyksiä ryhmänsisäisistä malleista ja niiden hyväksynnästä (Solvenssi II -direktiivin uusi 231a artikla). EIOPA:n tulisi myös laatia vuosittaisia raportteja ryhmänsisäisten mallien hyväksynnästä (Solvenssi II -direktiivin uusi 231b artikla).

Lisäksi EIOPA-asetukseen ehdotetaan lisättäväksi uusi 21a artikla ryhmänsisäisten mallien yhdenmukaisuuden edistämiseksi. EIOPA voisi omasta aloitteestaan taikka yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä antaa asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille mielipiteen ryhmänsisäisen mallin käyttöönotosta tai muutoksesta. EIOPA saisi kaiken tarpeellisen tiedon mielipidettä varten. Lisäksi EIOPA voisi käyttää EIOPA-asetuksen 19 artiklassa sille annettua valtuutta toimivaltaisten viranomaisten erimielisyyden ratkaisuun.

2.4 Euroopan järjestelmäriskikomitea

ESRB-asetukseen ehdotetaan eräitä hallintoon liittyviä muutoksia. Pankkiunionin perustaminen ESRB:n perustamisen jälkeen otettaisiin huomioon lisäämällä Yhteinen valvontamekanismi ja Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto ESRB:n äänioikeutetuiksi hallintoneuvoston jäseniksi ja muihin soveltuviin toimielimiin (ESRB-asetuksen 6 artikla). Lisäksi ESRB voisi antaa EKP:lle varoituksia ja suosituksia liittyen sen tehtäviin Yhteisessä valvontamekanismissa (ESRB-asetuksen 16 artikla).

ESRB:lle ei ehdoteta omaa kokopäivätoimista puheenjohtajaa, vaan EKP:n pääjohtaja jatkaisi ESRB:n puheenjohtajana. Hallintoneuvosto arvioisi sihteeristön päällikköehdokkaiden sopivuuden tehtävään. Lisäksi sihteeristön päällikön tehtäviä tarkennettaisiin muun muassa siten, että ESRB:n puheenjohtaja voisi delegoida edustustehtäviä hänelle (ESRB-asetuksen 5 artikla).

Paremmen sääntelyn periaatteiden hengessä myös ESRB:n tulisi tarvittaessa kuulla sidosryhmiä, kun se laatii mielipiteitään, suosituksiaan ja päätöksiään (ESRB-asetuksen 12 artikla).

3 Ehdotusten oikeusperusta ja suhde toissijaisuusperiaatteeseen

Muutosehdotukset perustuvat alkuperäisten asetusten ja direktiivien mukaisiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (*SEUT*) artikloihin. Muutosehdotukset perustuvat asetusten osalta SEUT 114 artiklan 1 kohtaan ja direktiivien osalta SEUT 53 artiklan 1 kohtaan ja 62 artiklaan. Ehdotukset käsitellään tavallisessa lainsäätämisyjärestyksessä, ja hyväksymisestä päätetään neuvostossa määräenemmistöllä ja Euroopan parlamentissa enemmistöllä.

Valtioneuvosto pitää komission ehdotuksia oikeusperustan näkökulmasta pääasiallisesti perusteltuina. Asetusehdotuksen voidaan katsoa liittyvän sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja niiden toiminnan vahvistamiseen. Direktiiviehdotuksen taas voidaan katsoa liittyvän sisämarkkinoiden toteutumista ja rajat ylittävien palveluiden tarjoamista koskeviin toimenpiteisiin jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteensovittamiseksi.

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (jäljempänä *SEU*) 5 artiklan 3 kohdan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti EU:n tasolla on toteutettava toimia vain, jos jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla.

SEU 5 artiklan 4 kohdan suhteellisuusperiaatteen mukaisesti unionin toiminnan sisältö ja muoto eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi. Oikeasuhtaisuus tarkoittaa lähinnä ylisääntelyn kieltoa, jonka toteutuminen on kytketty toissijaisuusperiaatteeseen.

Komissio katsoo ehdotusten olevan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisia. Ehdotusten tarkoituksena on täydentää jo olemassa olevaa EU-lainsäädäntöä. Euroopan valvontaviranomaiset ja Euroopan järjestelmäriskikomitea ovat EU-tason virastoja ja sen vuoksi niiden perustamisasetuksia voidaan muuttaa vain EU-lainsäätäjien toimesta.

Valtioneuvosto pitää ehdotuksia pääosin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisina. Eräiden selvästi rajat ylittävää toimintaa harjoittavien toimijoiden valvonta on perusteltua järjestää EU-tasolla komission ehdotuksen mukaisesti, mutta eräiden kansallisloue

valvontatehtävien siirtoa tulee tarkastella suhteellisuusperiaatteen näkökulmasta kriittisesti. SEUT 290 artiklan mukaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävässä säädöksessä voidaan siirtää komissiolle valta antaa muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyn säädöksen tiettyjä muita kuin sen keskeisiä osia. Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävissä säädöksissä määritellään nimenomaisesti tällaisen säädösvallan siirron tavoitteet, sisältö, soveltamisala ja kesto. Asetusehdotukseen sisältyviä komission valtuuksia antaa delegoituja säädöksiä valvontamaksuista ja seuraamuksista sekä valtuuksien tarkkarajaisuutta on tästä näkökulmasta tarkasteltava huolellisesti.

4 Ehdotusten vaikutukset

4.1 Vaikutukset lainsäädäntöön

Direktiivin täytäntöönpano ja asetuksen huomioon ottaminen kansallisessa lainsäädännössä edellyttävät muutoksia muun muassa toimivaltaisiin viranomaisiin ja menettelyihin useissa laeissa, mukaan lukien erityisesti Finanssivalvonnasta annettu laki (878/2008).

4.2 Vaikutukset talouteen

Komission mukaan ehdotetut muutokset parantaisivat finanssimarkkinoiden valvontaa ja turvallisuutta. Komissio näkee, että yhtenäisemmälle EU:n finanssivalvontakehikolle on tarvetta, koska finanssipalveluita ja -tuotteita tarjotaan entistä useammin jäsenvaltioiden rajojen yli. Lisäksi rahoitusmarkkinoiden integraation syveneminen altistaa jäsenvaltiota yhteisille rahoitusmarkkinoiden häiriötiloille entistä enemmän. Komission näkemyksen mukaan Euroopan valvontaviranomaisten resurssit ovat liian vähäiset niiden nykyistenkin velvollisuuksien hoitamiseen. Lisäksi Yhdistyneen Kuningaskunnan eroaminen EU:sta tulee aiheuttamaan loven Euroopan valvontaviranomaisten tuloihin, mikä osaltaan johtaa tarpeeseen uudistaa Euroopan valvontaviranomaisten rahoitusta.

Vaikutukset Euroopan finanssivalvontajärjestelmään

Euroopan valvontaviranomaisten rahoitusrakennetta ehdotetaan muutettavaksi niin, että EU-budjettirahoitus pysyisi korkeintaan 40 prosentissa, mutta jäljelle jäävä vähintään 60 prosentin osuus kerättäisiin epäsuorina valvontamaksuina kansallisen toimivaltaisen viranomaisen avustuksella suoraan toimijoilta. Ehdotettujen muutosten johdosta Euroopan valvontaviranomaisten rahoitus painottuisi entistä enemmän toimialan rahoitukseen. Vaikka EU-budjettirahoituksen osuus pysyisi samana, voi tällä olla vaikutusta myös Suomen budjettitalouteen. Yhdistyneen Kuningaskunnan lähtö EU:sta vähentää yhden valtion osuuden 40 prosenttiyksikön osuudesta, jolloin jäljelle jäävien 27 valtion rahoitusosuudet kasvavat, jos euromääräinen rahoituksen kokonaistarve pysyy samana.

Eri jäsenvaltioissa toimivaltaisten viranomaisten rahoitus ja näin ollen niiden Euroopan valvontaviranomaisille maksamat maksut on järjestetty eri tavoin. Joissakin jäsenvaltioissa rahoitus on julkista ja joissakin yksityistä. Suomessa Finanssivalvonnan valvontamaksujen perusteet on laadittu siten, että Finanssivalvonnan valvontamaksuista annetun lain (879/2008) mukaisesti valvontamaksuina ja toimenpidemaksuina kerättävä määrä riittää kattamaan 95 prosenttia Finanssivalvonnan kustannuksista, ja loppuosa eli viisi prosenttia jää Suomen Pankin vastattavaksi.

Komissio arvioi, että ehdotetut muutokset eivät vaikuttaisi kansallisten toimivaltaisten viranomaisten rahoitukseen, sillä niiden aiemmin Euroopan valvontaviranomaisille maksama

osuus kerättäisiin jatkossa suoraan toimialalta. Komissio arvioi, että ehdotetut muutokset eivät vaikuttaisi toimialalta kerättyihin valvontamaksuihin, sillä nykyisin kerättävästä määrästä jäisi Euroopan valvontaviranomaisten osuus pois. Finanssivalvonta on komission vaikutusarvion mukaan maksanut Euroopan valvontaviranomaisille vuosittain noin miljoona euroa. Komission näkemyksen mukaan uusi rahoitusmalli myös joustavoittaisi Euroopan valvontaviranomaisten rahoitusta monipuolistaessa niiden tulonlähteitä. Komission ehdottama Euroopan valvontaviranomaisten rahoitusmallin muutos tarkoittaisi sitä, että Suomessa kerättäisiin sekä kansallista valvontamaksua että Euroopan valvontaviranomaisten epäsuoraa valvontamaksua Euroopan valvontaviranomaisten puolesta. Näiden maksujen määrätymisperusteet olisivat erilaiset, mistä voi aiheutua kustannuksia ja sekaannusta toimialalle.

Komission vaikutusarvion mukaan ESMA:lla tulisi olemaan yli 20 000 epäsuoraa valvontamaksua maksavaa valvottavaa, EBA:lla yli 10 000 ja EIOPA:lla yli 4 000. Komission arvion mukaan Euroopan valvontaviranomaisille maksettava epäsuora yhtiökohtainen valvontamaksu olisi 383—19 549 euroa. Maksujen painotettu keskiarvo olisi 1 528 euroa, joka nousisi reilut 200 euroa vuoden 2016 vastaavasta 1 301 eurosta. Ottamalla huomioon painotetun keskiarvon ja epäsuorien valvottavien määrän tämä tarkoittaisi yli 50 miljoonan euron vuosittaisia epäsuoria valvontamaksuja Euroopan valvontaviranomaisille.

Komission näkemyksen mukaan uusien valvontatehtävien hoitamiseen EBA:an tarvittaisiin 29 uutta kokoaikaista työntekijää ja EIOPA:an 35. Suurin määrä uusia työntekijöitä tarvittaisiin ESMA:an, jonne tarvittaisiin 156 uutta kokoaikaista työntekijää. Komissio on arvioinut kansallisten valvontaviranomaisten kokemuksiin pohjautuen, että ESMA:an tarvittaisiin esimerkiksi 32 kokoaikaista työntekijää esitteiden hyväksymiseen, kuusi kokoaikaista työntekijää valvomaan noin 120 EuVECA-, EuSEF- ja ELTIF-rahastoa, kuusi kokoaikaista työntekijää valvomaan vertailuarvoja ja indeksejä, 22 kokoaikaista työntekijää valvomaan raportointipalveluiden tarjoajia sekä neljä kokoaikaista työntekijää maksujen keräämisen ja rahoituksen pariin. Lisäksi ESMA tarvitsisi edellä mainittuihin toimintoihin liittyen lakimiehiä, kirjanpitäjiä ja erityisasiantuntijoita sekä toimistotilaa ja IT-tarvikkeita. Komissio arvioi, että ESMA tarvitsisi kahden miljoonan euron edestä teknologiaa raportointipalveluiden valvontaa varten, puoli miljoonaa euroa rahastojen valvontaan ja puoli miljoonaa euroa esitteiden hyväksymiseen.

Lisäksi komission mukaan ehdotuksessa esitetyt toimivaltuuksien ja hallinnon muutokset kasvattaisivat Euroopan valvontaviranomaisten resurssitarpeita huomattavasti. Ehdotetut muutokset hallintorakenteessa ja epäsuorissa valvottavissa aiheuttavat kustannuksia valvontaviranomaisille. Epäsuorista valvottavista aiheutuisi EBA:lle ja EIOPA:lle noin 200 000 euron sekä ESMA:lle miljoonan euron käännöskustannukset vuosittain. Lisäksi epäsuorista valvottavista aiheutuisi ESMA:lle IT-kustannuksia 100 000 euron arvosta. Lisäksi ESMA:n olisi perustettava järjestelmä, jonka kautta se keräisi suorilta valvottavilta valvontamaksut. Komissio arvioi tällaisen järjestelmän perustamisen maksavan miljoonasta kolmeen miljoonaan euroon ja järjestelmän vuosittaisiksi ylläpitokustannuksiksi 600 000—1 400 000 euroa.

Komissio ei ole laatinut laajaa vaikutusarviota ehdotusten vaikutuksista ESRB:hen. EKP rahoittaa ESRB:n sihteeristön toiminnan, joten ehdotukset sihteeristön tehtävien lisäämiseksi voivat lisätä EKP:n kustannuksia. Koska ESRB-asetukseen ehdotettavat muutokset ovat pieniä, ei niillä arvioida olevan muita merkittäviä vaikutuksia.

Vaikutukset Finanssivalvontaan

Ehdotetuilla muutoksilla voidaan katsoa olevan merkittäviä viranomaisvaikutuksia vain Finanssivalvontaan, sillä muutokset koskevat pitkälti rahoitusmarkkinoilla toimivia tahoja. Ehdotuksen myötä Suomessa kerättäisiin toimialalta sekä kansallista valvontamaksua että Euroopan valvontaviranomaisten epäsuoraa valvontamaksua Euroopan valvontaviranomaisten puolesta. Finanssivalvonta joutuisi uudistamaan valvontamaksujärjestelmäänsä, mikä lisäisi muun muassa Finanssivalvonnan henkilöstötarvetta. Kahden eri viranomaisen kerätessä valvontamaksuja rahoittaakseen toimintaansa vaarana on, että valvontamaksujen tarkoituksellisuus ja suhteellisuus jossain määrin katoaa. Lisäksi vaarana ovat oikeudelliset epäselvyydet muun muassa siitä, kuka päätökset todella tekee ja mihin niistä valitetaan. Jos uudet tehtävät ja uusi rahoitusmalli johtaisivat Euroopan valvontaviranomaisten resurssien kasvattamiseen, voisi kehitys aiheuttaa painetta kansallisten valvontamaksujen laskemiseen.

Toisaalta Euroopan valvontaviranomaisten työmäärän kasvaessa tämän pitäisi ainakin teoriassa johtaa työmäärän vähenemiseen Finanssivalvonnassa. Kuitenkin todellisuudessa ehdotetut muutokset voivat johtaa päällekkäisiin työtehtäviin ja kustannuksiin kansallisessa ja Euroopan valvontaviranomaisessa. Esimerkiksi ehdotettu strateginen valvontasuunnitelma yhdessä vertaisarvioiden kanssa voisi johtaa siihen, että Euroopan valvontaviranomaiset odottaisivat Finanssivalvonnan panostavan sellaisiin valvonnan osa-alueisiin, jotka kansallisen tason riskiarvion perusteella eivät vaatisi merkittäviä panostuksia, mikä ei olisi tehokasta resurssien kohdentamista.

Vaikutukset toimialaan Suomessa

Ehdotetuilla muutoksilla olisi vaikutuksia hyvin erilaisiin finanssialan toimijoihin. Alla käsiteltävien vaikutusten lisäksi ehdotetuilla muutoksilla on vaikutusta finanssialan toimijoiden valvontamaksuihin sekä raportointivelvollisuuksiin, sillä Euroopan valvontaviranomaisille ehdotetaan vahvempaa oikeutta saada tietoa suoraan finanssialan toimijoilta, jos ne eivät ole saaneet kansallisilta viranomaisilta pyytämäänsä tietoa. Suurimmat yksittäiset ja merkittävimmät vaikutukset Suomessa kohdistuisivat rahoitusmarkkinatoimijoihin ja esitteitä julkaiseviin kiinteistöalan yhtiöihin.

Suomessa julkaistaan vuosittain noin 60 esitettä. Ehdotettu sääntely koskettaisi noin 5–10 esitettä vuosittain. Suurin osa esitteistä, joita ehdotettu sääntely koskisi, ovat kiinteistö- ja vuokrayhtiöiden julkaisemia. Kiinteistö- ja vuokrayhtiöiden lisäksi Suomessa on viime vuosina julkaistu pari lääketieteellistä tutkimusta tekevän yhtiön ja yhden laivaliikenneyhtiön esitettä, jotka tulisivat ehdotettujen toimivaltuuksien piiriin.

Esitteiden hyväksymisen siirtyminen Finanssivalvonnalta Pariisissa sijaitsevaan ESMA:an vaikeuttaisi mahdollisesti kyseisten yhtiöiden rahoituksen hankkimista. Asiointi kotimaisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa voi useimmissa tapauksissa olla helpompaa ja nopeampaa kuin ESMA:ssa, koska kotimaisen valvojan kanssa on yhteinen kieli ja useimmat suomalaiset esitteitä julkaisevat yhtiöt sijaitsevat pääkaupunkiseudulla niin kuin Finanssivalvontakin. Ehdotus tosin mahdollistaisi myös sen, että ESMA voisi halutessaan delegoida esitteen hyväksymisen takaisin Finanssivalvonnalle. Tässäkin tapauksessa esitteen käsittelyaika voisi kuitenkin pidentyä.

Suomessa ehdotettu sääntely koskisi etenkin yhtiöitä, jotka rahoittavat asuntoja ja toimitiloja Suomessa. Ehdotetut muutokset voivat hankaloittaa sääntelyn piiriin tulevien yhtiöiden rahoituksen hankkimista tai nostaa rahoituksen hintaa. Rahoituksen hankinnan

vaikutumisella tai kallistumisella kiinteistö- ja vuokrayhtiöille voi olla epäsuoria vaikutuksia Suomessa asuntojen ja toimitilojen hintaan.

Suomessa on rekisteröitynä kaksi EuSEF-rahastoa, yksi EuVECA-rahasto eikä yhtään ELTIF-rahastoa. Suomessa on kaksi vaihtoehtorahaston hoitajaa, jotka hoitavat edellä mainittuja rahastoja. Toinen EUSEF-rahasto tukee työhyvinvointia julkisella sektorilla ja toinen maahanmuuttajien työllistymistä. EuSEF-rahastot ovat yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneita rahastoja, joten voi olla, että ESMA:n olisi hankalampi arvioida rahastojen yhteiskunnallista merkitystä eri jäsenvaltioissa ja näin ollen päättää niiden rekisteröinnistä. Lisäksi valvonnan keskittäminen ESMA:an voisi nostaa varsinkin pienten toimijoiden kynnystä perustaa tällaisia rahastoja.

Sijoituspalveluyritysten kaupparaportoinnin valvonnan siirto kansalliselta toimivaltaiselta viranomaiselta ESMA:an aiheuttaa järjestelmäkustannuksia sijoituspalveluyrityksille. Suomessa on noin 60 sijoituspalveluyritystä, joista suurin osa toteuttaa kauppvoja. Sijoituspalveluyritysten lisäksi myös luottolaitokset tarjoavat sijoituspalveluita. Suurin osa suomalaisista sijoituspalveluyrityksistä on pieniä toimijoita. Suora kaupparaportointi ESMA:lle tai kansainvälisen raportointipalveluiden tarjoajan käyttö voi aiheuttaa niille huomattavia lisäkustannuksia niiden kokoon nähden. Toisaalta isoissa finanssikonserneissa, jotka joutuvat raportoimaan kauppvojaan useille eri kansallisille valvojille, voi keskittäminen johtaa kustannushyötyihin.

Lisäksi sijoitus- ja vaihtoehtorahastojen tuominen ESMA:n tuoteinterventio-oikeuksien piiriin voi aiheuttaa niille lisäkustannuksia. Kuitenkin sijoitus- ja vaihtoehtorahastoja koskeva lainsäädäntö muutettaisiin näin vastaavanlaiseksi kuin sijoituspalveluyrityksiä koskeva, mikä parantaisi rahoitusmarkkinoilla toimivien samantasoisia kilpailuedellytyksiä. Suomessa on noin 400 sijoitusrahastoa ja melkein saman verran vaihtoehtorahastoja, joita hoitaa 25 rahastoyhtiötä ja 103 vaihtoehtorahaston hoitajaa.

Raportointipalveluiden tarjoajat ovat uusia toimijoita, eikä niitä vielä ole Suomessa. Raportointipalveluiden tarjoajat tarjoavat palveluitaan jäsenvaltioiden rajojen yli, joten niiden valvonnan keskittämisen ESMA:lle voidaan nähdä tuovan skaalaetuja. Samoin kriittisten ja kolmansien maiden vertailuarvojen valvonnan keskittämisen yhteen toimijaan voidaan katsoa olevan tehokasta, sillä samat vertailuarvot ovat tärkeitä sekä koko EU:ssa että useissa jäsenvaltioissa. Tällä hetkellä Suomessa ei ole valvottavia vertailuarvoja.

Solvenssi II -direktiiviin ehdotetuilla muutoksilla kasvatettaisiin EIOPA:n roolia liittyen sisäisten mallien hyväksymiseen, sekä vakuutusyhtiöiden että vakuutusyhtiöryhmien kohdalla, jälkimmäisessä tapauksessa erityisesti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten erimielisyystilanteissa. Vakuutusyhtiöiden toimintaan ehdotuksilla ei ole erityisiä suoria vaikutuksia.

Suomessa vakuutustoiminta on pääosin kansallista. Rajat ylittävää tarjontaa on vain vähän suurten yritysten ottamia vapaaehtoisia vakuutuksia lukuun ottamatta. Suomen vahinkovakuutusmarkkinat poikkeavat muista kansallisista vakuutusmarkkinoista siinä, että liikennevakuutus on henkilövahinkojen osalta Suomessa huomattavan kattavaa suhteessa muihin jäsenvaltioihin. Liikennevakuutuksesta maksetaan jatkuvina elinikäisiä eläkkeitä, jotka ovat ensisijaisia suhteessa lakisääteiseen sosiaaliturvaan, kun muissa jäsenvaltioissa liikennevakuutuskorvaukset voidaan maksaa kertakorvauksina ja ne ovat toissijaisia lakisääteisen sosiaaliturvaan nähden. Edellä mainitusta syystä liikennevakuutukseen liittyvät vakuutusyhtiön taseen pitkäaikaiset vastuut ovat suhteessa olennaisesti suuremmat kuin eräissä muissa jäsenvaltioissa. Suomalaisille vahinkovakuutusyhtiöille on uskottu

lakisääteisen tapaturmavakuutuksen hoitaminen. Myös tässä vakuutuslajissa kyse on liikennevakuutuksen tavoin hyvin pitkähäntäisestä liikkeestä, mistä muodostuu merkittävä vastuuelva. Yhdessä nämä kaksi kansallista vakuutuslajia yleensä muodostavat enemmän kuin puolet vahinkovakuutusyhtiön taseen vastuuelasta. Kun kyse on kansalliseen lainsäädäntöön perustuvista vakuutuslajeista, jotka poikkeavat riskeiltään merkittävästi muiden maiden vastaavista vakuutuslajeista, on lähtökohtaisesti arvioitavissa, että kansallisilla valvontaviranomaisilla olisi parhaimmat edellytykset niitä koskevien ratkaisuehdotusten arvioimiseksi.

Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen yhteydessä Suomen lakisääteinen työeläkevakuutustoiminta jätettiin EU:n henkivakuutusdirektiivien soveltamisalan ulkopuolelle ja on myös nyt muutettavan Solvenssi II -direktiivin soveltamisalan ulkopuolella. Suomalaiset eläkesäätiöt ja -kassat ovat lakisääteistä työeläkevakuutustoiminnan osalta on myös lisäeläkedirektiivin (*IORP II-direktiivin*) soveltamisalan ulkopuolella. Suomalaiset työeläkelaitokset eivät myöskään anna tietoja eurooppalaisille finanssivalvojille. Työeläkelaitokset ovat kansallisessa toimivallassa olevia sosiaaliturvarahastoja, joita koskee kansallinen vakavaraisuuslainsäädäntö. Ne eivät myöskään harjoita rajat ylittävää palveluntarjontaa.

5 Ahvenanmaan itsehallinto

Asia kuuluu Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 5 luvun 27 §:n perusteella valtakunnan lainsäädäntövaltaan.

6 Ehdotusten kansallinen käsittely ja käsittely Euroopan unionissa

Ehdotukset ja niihin liittyvä luonnos valtioneuvoston kirjelmäksi on ollut lausunnolla rahoituspalvelut ja pääomaliikkeet -jaoston (jaosto 10) sekä vakuutuspalvelut -jaoston (jaosto 16) kirjallisessa menettelyssä.

Komission ehdotusten käsittely neuvoston rahoituspalvelutyöryhmässä on aloitettu 18 päivänä lokakuuta 2017. Muiden jäsenvaltioiden virallisia kantoja ehdotuksista ei ole vielä tiedossa.

Euroopan parlamentissa vastuuvaliokunta ehdotuksien osalta on talous- ja raha-asioiden valiokunta (*ECON*). Euroopan parlamentti ei ole vielä aloittanut ehdotusten käsittelyä eikä nimennyt esittelijää tai esittelijöitä.

7 Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto suhtautuu yleisesti myönteisesti ja rakentavasti Euroopan finanssivalvontajärjestelmän toiminnan kehittämiseen ja vahvistamiseen. Finanssimarkkinoiden yhdentyminen, yhtenäinen valvonta ja yhdenmukainen sääntelyn soveltaminen ovat oikeasuuntaisia päämääriä EU:n rahoitusmarkkinoiden kehittämisen kannalta. Pääomien liikkeessä valtioiden rajojen yli ja finanssilaitosten tarjotessa palveluitaan yhä useammissa valtioissa EU-tason valvontaa on perusteltua kehittää etenkin selkeästi rajat ylittävissä tilanteissa ja suhteessa kolmansien maiden toimijoihin.

Euroopan valvontaviranomaisten vastuualueet ja niiden sääntely ovat muuttuneet Euroopan finanssivalvontajärjestelmän perustamisen jälkeen. On perusteltua päivittää niiden tehtäviä ja hallintoa. Perusteellisempikin olemassa olevan valvonta-arkkitehtuurin tarkastelu ja tehostaminen olisi ollut tässä yhteydessä kannatettavaa, ja rahoitussektorien välisten yhteyksien voimistuessa esimerkiksi edellytykset Euroopan valvontaviranomaisten

yhteiskomiteamenettelyn sujuvoittamiselle tulee jatkovalmistelussa selvittää. Valtioneuvosto pitää ongelmallisena, ettei nyt käsillä olevassa Euroopan finanssivalvontajärjestelmän tarkistuksessa oteta asianmukaisella tavalla huomioon kriisinratkaisuviranomaisten riippumattomuutta EBA:n hallinnossa. Muutenkin EBA-asetuksesta tulisi käydä selvästi ilmi, miltä osin toimivaltaisia viranomaisia velvoittava sääntely koskee myös kriisinratkaisuviranomaisia.

Yhteistä sääntökirjaa tulee soveltaa yhdenmukaisesti eri jäsenvaltioissa. Valtioneuvosto kannattaa yleisesti valvonnan yhdenmukaisuuden vahvistamiseen pyrkiviä ehdotuksia. Kuitenkin neuvoston työryhmässä tulee varmistaa, ettei yhdenmukaisuutta vahvisteta kansallisen valvonnan tehokkuuden kustannuksella ja kansalliset erityistarpeet kyetään yhä ottamaan huomioon. Valvonnan yhdenmukaisuuteen liittyvissä asioissa päätöksentekovalta annettaisiin uudelle itsenäiselle hallitukselle. Tämän voidaan katsoa johtavan tehokkaampaan päätöksentekoon asioissa, joissa hallintoneuvosto ei ole kyennyt päätöksentekoon. Kun pääosa valvontavastuusta kuitenkin pysyy kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla, ei suhteellisen pienikokoisen hallituksen tai Euroopan valvontaviranomaisten henkilöstön asiantuntijuus välttämättä ainakaan aluksi riitä hoitamaan kaikkia niille ehdotettuja tehtäviä. Näin ollen neuvoston työryhmässä tulee varmistaa paitsi uusien ja olemassa olevien päätöksentekovelvoitteiden selkeys ja tarkkarajaisuus, myös se, että hallitus ja henkilöstö todella kykenevät asianmukaisesti ja tehokkaasti hoitamaan kaikki niille säädetyt tehtävät. Valtioneuvosto katsoo yleisesti myös ESRB:n hallintoon ehdotettujen muutosten olevan perusteltuja.

Valtioneuvosto suhtautuu myönteisesti Euroopan valvontaviranomaisten olemassa olevien toimivaltuuksien vahvistamiseen tähtääviin toimiin. Valtioneuvosto pitää kannatettavana muun muassa Euroopan valvontaviranomaisten roolin vahvistamista kolmansien maiden sääntelykehitysten keskitetyssä seurannassa. Euroopan valvontaviranomaisten tiedonsaantioikeuksia ehdotetaan myös vahvistettavaksi. Tältä osin valtioneuvosto painottaa, että tiedonsaantioikeuksien ja niihin liittyvien hallinnollisten seuraamusten on oltava oikeasuhtaisia.

Kaiken kaikkiaan valtioneuvosto pitää tärkeänä, että hallinnollisten seuraamusten määräämisessä noudatetaan rahoituspalvelulainsäädännössä yleisesti noudatettuja toimintamalleja ja ratkaisuja. Hallinnollisten seuraamusten tulee olla riittävän ennaltaehkäiseviä, mutta toisaalta oikeasuhtaisia suhteellisuusperiaatteen ja perusoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi. Hallinnollisia seuraamuksia koskevan sääntelyn täsmällisyyteen ja tarkkarajaisuuteen on vielä kiinnitettävä huomiota.

Ehdotuksissa painotetaan paremman sääntelyn periaatteiden huomioon ottamista myös Euroopan valvontaviranomaisten lisäsääntelytoiminnassa ja vahvistetaan ohjeiden ja suositusten jälkikäteistä kontrollia. Valtioneuvosto pitää sääntelyn selkeyttä tärkeänä ja näin ollen suhtautuu myönteisesti ehdotettuihin muutoksiin.

Valtioneuvosto pitää yleisesti perusteltuna, että uusille innovatiivisille ja kestäville liiketoimintamalleille luodaan toimintaedellytyksiä ja rahoitusmarkkinoiden toimivuutta ja kestävyyttä arvioidaan taloudellisesta, sosiaalisesta ja ympäristöllisestä näkökulmasta. Kaikkien tällaisten uusien Euroopan valvontaviranomaisille annettavien tehtävien tulee kuitenkin olla sellaisia, että niitä voidaan käytännössä toteuttaa ja niiden pohjalta toteutettavat käytännön toimet olisivat ennakoitavissa.

Ehdotuksissa siirrettäisiin eräitä suoria valvontavaltuuksia kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta ESMA:lle. Komissio pitää suoria valvontavaltuuksia ensimmäisinä askeleina kohti yhteistä eurooppalaista pääomamarkkinavalvojaa. Valtioneuvoston mielestä

eurooppalaisen finanssivalvontajärjestelmän kokonaiskuva ja pidemmän aikavälin tavoitteet erityisesti suoran toimivallan keskittämisessä eivät kuitenkaan ilmene ehdotuksista. Toimet ESMA:n suoran valvonnan laajentamiseksi jäävät osittain hajanaisiksi. Muutosehdotuksia koskevien neuvottelujen yhteydessä olisikin pyrittävä arvioimaan yksittäisten valvontavaltuuksien keskittämistä suhteessa pidemmän aikavälin päämääriin.

Lähtökohtaisesti Euroopan valvontaviranomaisten suora toimivalta ja valvonta on perusteltua, kun on kyse selkeästi rajat ylittävästä toiminnasta tai valvottavia on rajattu määrä. ESMA:lle ehdotetuista uusista valvontavastuista kannatettavina voidaan pitää esimerkiksi vertailuarvojen ja raportointipalveluiden tarjoajien valvontaa. Myös ESMA:lle ehdotettu koordinaatio- ja tietojenvaihtorooli markkinoiden väärinkäyttöepäilyjen tutkinnassa on kannatettava. Lisäksi kaupparaportoinnin keskittämistä ESMA:an voidaan pitää lähtökohtaisesti kannatettavana, kunhan suhteellisuusperiaatteen toteutuminen ja riittävä siirtymäaika varmistetaan.

Kaikilta osin ehdotukset eivät kuitenkaan vaikuta aidosti tukevan pääomamarkkinaunionihankkeen tavoitteita erityisesti pienten toimijoiden sääntelytaakan keventämisestä. Hiljattain sovitun sääntelyn osalta valvontavaltuuksien keskittäminen voi olla myös ennen aikaista. Toimivallan keskittäminen tulisi kyetä perustelemaan valvottavan toiminnan luonteeseen perustuvalla analyysillä. Kuluttajarajapintaan liittyvät valvontatehtävät on muun muassa kielisyyistä yleisesti perusteltua säilyttää kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla. Erityisesti valtioneuvosto suhtautuu varauksella tiettyjen toimialojen esitteiden valvontavaltuuksien keskittämiseen ESMA:lle, kun juuri näiden toimialojen esitteiden keskittämiselle ei ole esitetty uskottavia perusteita. Lisäksi monenlaisia rahastoja hallinnoivien rahastonhoitajien osalta keskitetyt toimivaltuudet voivat johtaa käytännön ongelmiin, kun ESMA joutuu soveltamaan myös kansallista lainsäädäntöä ja rahastoja valvovat eri viranomaiset.

Valtioneuvosto katsookin, että ESMA:lle keskitettävien suorien toimivaltuuksien täsmällisyys ja tarkkarajaisuus sekä keskittämisen tarkoituksenmukaisuus on selvitettävä neuvoston työryhmässä huolellisesti. Toimivaltuuksien päällekkäisyyksiä ja tehottomuutta on vältettävä ja suhteellisuusperiaatteen toteutuminen on varmistettava myös suorissa valvontamaksuissa. Lisäksi valtioneuvosto katsoo, että finanssilaitosten ja liikkeeseenlaskijoiden riittävä oikeussuoja sekä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten riittävä tiedonsaanti on varmistettava.

Kun suomalaisten vahinkovakuutusyhtiöiden vastuista huomattava osa liittyy kansallisiin lakisääteisiin vakuutuslajeihin, EIOPA:lle kaavailut lisävalvontavaltuudet edellyttävät Finanssivalvonnalta aktiivista yhteistyötä EIOPA:n kanssa. Valtioneuvoston näkemyksen mukaan EIOPA:n valvontaroolia olisi siksi arvioitava hieman eri lähtökohdista kuin ESMA:n ja EBA:n valvontaroolia. Valtioneuvosto on kuitenkin valmis hyväksymään ehdotuksen sillä edellytyksellä, että sääntelytaakka ei käsillä olevan ehdotuksen myötä olennaisesti lisäännä. Myös EIOPA:n kasvavan roolin vaikutukset sekä valtuuksien täsmällisyys ja tarkkarajaisuus tulee neuvoston työryhmässä varmistaa.

Valtioneuvosto suhtautuu varauksella Euroopan valvontaviranomaisten ehdotettuun uuteen rahoitusmalliin, jossa epäsuorat toimialalta kerättävät valvontamaksut muodostaisivat 60 prosenttia Euroopan valvontaviranomaisten budjetista. Muutokset voivat Suomessa johtaa rinnakkaisiin maksuihin ja perusteettomaan ylimääräiseen hallinnolliseen taakkaan sekä maksut kerääville toimivaltaisille viranomaisille että finanssilaitoksille. Komissio on harkinnut myös maksujen keräämisen keskittämistä Euroopan valvontaviranomaisille, mutta hylännyt vaihtoehdon sen suurempien kustannusten vuoksi. Valtioneuvosto katsoo, että

jatkovalmistelussa tulee selvittää valvontamaksujen tehokkain keräystapa ja varmistaa, että maksuperusteet sekä maksujen kokonaismäärä on rajattu olennaisilta osiltaan asetustekstissä.

Muutosehdotukset sisältävät erityisesti suorien valvontavaltuuksien osalta laajasti valtuutuksia komissiolle antaa täydentäviä delegoituja säädöksiä. Valtioneuvosto pitää ehdotettavia valtuuksia ja oikeuksia lähtökohtaisesti perusteltuina, mutta samalla näiden ja muiden samantyyppisten valtuuksien sekä oikeuksien tulisi olla asetustekstissä mahdollisimman täsmällisiä ja tarkkarajaisia eikä niiden perusteella saisi päättää tai muuttaa sääntelyn keskeisiä ja olennaisia osia. Erityisesti tämä koskee ehdotettuja delegoituja säädöksiä hallinnollisten seuraamusten määrittämismenettelyistä sekä valvontamaksujen maksuperusteista.